

Pietarissa 12/VIII 98.

Tuskallinen, juttu- odotus.
Sulla ei vaan mitään kirjettä-
kuulunut. Väsyin turhaan odot-
tamiseen ja heitin sikseen koko
tulennisen toivon! -

Adottamaton oli siis sen saa-
juniinen ja - vielä adottamattoman
ji sen sisältö.

Sinäkö jukut rakkaudesta?
Sinä, joka kielsit sen alussa alon!
Olen alkanut amasta sydäme-
stäni kuokettaa niitä tunteita, joita olen

tottunut jirtämään — rakkautea!...
Kuinka jirkälle siinä olen tullut, siitä
en luoti tehdä — selkoa tällä-kertaa.

Kaikista odottamattominta oli se,
kun äskettäin olit ollut aikessa kirjoitta-
taa, että menisit naimisiin.

Jos vuosi sitten olisit minulle sen
sanonut, niin olisin siitä suuresti iloin-
nut ja tuntenut itteni onnellisimmaksi
olevaksi. Mutta vuosi koivine koetta-
lemuksineen on lapsesta kasvattanut a-
jattelijan naiseen.

Kiitos siitä, kun ilmaisit to-
deelliseen itseeni!

Livan tuskallista oli ajatella et-
tä minut riipi kylmästi luontasi lykkäisit
— Lina, joka olit minunin luvannut mua
uskollisesti rakastaa.

Enempään en toivo — kuin että

saan sua ystävänä muistella - - -
vaadi en sitäkään! - - -

Wäärin olen tehnyt epäluossani si-
una.

Lopuksi pyydän, ymmärrä minua oi-
heim.

Maija.